

prima instanță: V. Sandu
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

nr. 2ra-441/17

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grigore Grigoriță

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigore Grigoriță împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin prestarea serviciilor necalitative și vătămare a sănătății

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Grigore Grigoriță și admis apelul declarat de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 04 decembrie 2014, Grigore Grigoriță a depus cerere de chemare împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin prestarea serviciilor necalitative și vătămare a sănătății.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 28 mai 2014, în urma repartizării foii de tratament din Secția de asistență socială sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, s-a deplasat la sanatoriul „Victoria” din or. Sergheevca regiunea Odessa, instituție balneosanatorială aflată în administrarea și subordonarea autorităților din Republica Moldova, în special al Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

Afirmă că pe lângă faptul că calitatea serviciilor era de o calitate nesatisfăcătoare, și personalul dădea dovadă de lipsă de respect, atitudine iresponsabilă și neconștiincioasă față de pacienții din sanatoriu.

Indică că de către medicul Nicolae Vladimir i s-au prescris proceduri, la efectuarea cărora lucrătorii medicali au dat dovadă de un comportament necorespunzător, în rezultatul cărora starea sănătății lui s-a înrăutățit, fiind nevoit să-și procure singur medicamente și să-și facă pansament.

Susține că în urma tratamentului la sanatoriu, starea sănătății lui s-a agravat, astfel încât era în imposibilitate de a se deplasa de sine stătător, fiind nevoit să-și procure un baston.

Invocă că la revenirea în țară s-a adresat la medicul de familie, urmând un tratament medical sub supravegherea acestuia.

Relatează că la 30 iunie 2014, a depus o cerere în adresa Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova, prin care a comunicat toate circumstanțele de fapt ce au avut loc în instituția balneosanatorială, a solicitat examinarea problemei date și repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale personalului medical din acest sanatoriu.

Menționează că prin răspunsul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova din 28 iulie 2014, i s-a comunicat despre examinarea cererii lui și informației de la Centrul de reabilitare a invalizilor și pensionarilor „Victoria” din or. Sergheevca și că au fost întreprinse măsuri atât în situația lui, cât și cu scopul prevenirii cazurilor de acest gen pe viitor.

Explică că la acest răspuns au fost anexate înscrisuri întocmite de către Centrul de reabilitare, în special actul de examinare a cauzei, din incompetența și imprudența angajaților Centrului, prin care se confirmă cele descrise de către el.

Susține că prin ordinul nr. 14/1-A din 18 iunie 2014, anumite persoane angajate a acestui Centru, au fost sancționate disciplinar de către administrație și pe acest fapt a depus la data de 19 august 2014 o cerere, în adresa Procuraturii Generale a Republicii Moldova, prin care a solicitat să se examineze problema cu privire la cauzarea leziunilor corporale în circumstanțele descrise, în cadrul Centrului și obligarea persoanelor culpabile să-i repare prejudiciul cauzat prin aceste acțiuni.

Relevă că prin răspunsul Procuraturii Generale a Republicii Moldova din 25 august 2014, i s-a comunicat că chestiunile abordate de către el, nu intră în competența organelor Procuraturii și nu sunt prezente elementele infracțiunii și că acțiunile personalului medical în cadrul sanatoriului „Victoria” din or. Sergheevca nu intră în competența autorităților din Republica Moldova, deoarece se află pe teritoriul altui stat străin.

Mai indică că a depus și o petiție în adresa Parlamentului Republicii Moldova, care a redirecționat-o spre examinare Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova și prin răspunsul Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova din 25 septembrie 2014, a fost informat despre examinarea repetată a cererii lui și despre întreprinderea măsurilor, fiindu-i propusă o compensație de către Minister, prin dreptul de a se odihni în Centrul republican de reabilitare a invalizilor și pensionarilor „Victoria” din or. Sergheevca, timp de 12 zile.

Menționează că la revenire din acest sanatoriu cu traumă a urmat un anumit tratament medical cu prescripții medicale și a fost internat în spital în vara anului 2014, suportând cheltuieli medicale. Iar, prin acțiunile nelegitime ale personalului medical din instituția sanitară i s-a cauzat și prejudiciul moral ce se exprimă prin stări sufletești provocate ca urmare a atitudinii personalului medical fiind tratat cu impertinență și dispreț.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 10, 11, 1398, 1410, 1416, 1418, 1420, 1420, 1421, 1422, 1423 Cod civil, art. 5, 6, 7, 38, 166-167, 174-176 CPC

Solicită admiterea acțiunii, de a încasa de la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova în beneficiul lui prejudiciul moral în mărime de 50000 lei, cauzat prin prestarea serviciilor medicale balneosanatoriale necalitative și vătămare a integrității corporale.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 mai 2015, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Centrul republican de reabilitarea a invalizilor și pensionarilor „Victoria” din or. Sergheevca, Ucraina.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 septembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasat de la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova în beneficiul lui Grigore Grigoriță prejudiciul moral cauzat în mărime de 7000 lei.

A fost respinsă ca neîntemeiată cerința privind încasarea de la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova în beneficiul lui Grigore Grigoriță prejudiciul moral cauzat în mărime de 43000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Grigore Grigoriță și admis apelul declarat de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La 12 ianuarie 2017, Grigore Grigoriță a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe considerându-le neîntemeiate și nelegitime.

Obiectează că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe constituie o consecință a încălcării esențiale a normelor de drept material și a normelor de drept procesual conform prevederilor art. 400 alin. (2), 432 alin. (2) CPC ce se rezumă la interpretarea eronată a normelor de drept material ce reglementează raporturile juridice stabilite între el și intimat și asupra anumitor erori procesuale admise de instanțele de judecată ierarhic inferioare ce ține de nemotivarea soluției, indicând prevederile art. 118 alin. (1), 121, 130 alin. (1) și (2) CPC.

Consideră că concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare vin în contradicție cu probele administrate și circumstanțele de fapt constatate și cu prevederile normelor materiale.

Având în vedere dispozițiile art. 9 alin. (1), 10 alin. (1), 11, 14 alin. (1) 512 alin. (1), 514 alin. (1), 572 alin. (2), 1398 alin. (1), 1422 alin. (1) și (2), 1423 alin. (1)-(2) Cod civil, consideră că i-a fost cauzat un prejudiciul moral afectiv, care constă în suferințe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecțiune care cuprind suferințele psihice determinate de tratamentul medical necalificat.

Remarcă că instanța de judecată la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral urma să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice ale lui, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi importanța vitală a drepturilor

personale nepatrimoniale și a bunurilor (viață, sănătate) nivelul suportării de către el a suferințelor psihice și fizice.

Totodată, indică că hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii lui este nemotivată, drept consecință reieșind din circumstanțele de fapt și de drept consideră că au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO și că concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova nu poartă răspundere pentru tratamentul oferit lui în Centrul republican de reabilitare „Victoria”, deoarece Ministerul este responsabil direct de realizarea foilor de tratament.

Relevă că de către instanțele de judecată ierarhic inferioare au fost apreciate incorect și neobiectiv probele prezentate de către el, din care motive subliniază că nu au fost respectate prevederile art. 373 CPC și art. 6 CEDO.

La 23 februarie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat de a considera recursul declarat de Grigore Grigoriță, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 ianuarie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grigore Grigoriță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Grigore Grigoriță, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grigore Grigoriță ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Grigore Grigoriță se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță